

የወርሃ መጋቢት ግጥም፤ ዘፈንና የዓለሙ በዓል

ትዕግስት

የህይወት ... ስንቅ
የህሊና ... መልህቅ
መቆሚያ ... ፊርማታ
ወደብ ... የቆይታ
ሞገድ ... እስኪገታ
እስከሚያልፍ ... ቱማታ

ከሀሳብ ... ማዕበል
ከህይወት ... ምስቅልቅል
ናጭና ... ትግል
ጀልባ ... መንሳፊፊያ
የመንፈስ ... ማረፊያ
ስሜት ... ማራገፊያ
ህመሙን ... ማከሚያ

ከራስ ... መወያያ
ትዕግስት ... መናፈሻ
ንጹህ ... መተንፈሻ
ጭለማን ... መሸሻ
ከሰይጣን ሁሉ ... ጋሻ
ከባለጌ ተልካሻ

ግና... ትታሚያለሽ ትዕግስት
ሞኞች ... በሞኝነት
ፈሪ ... በፍርሃት
ደካማ ... በድክመት
ሲሸሻቸው ... ጉልበት
ሲጠፋቸው ... ብልሃት
ከአንቺ ... የሚያርቁበት

ትዕግስት ጥብብ ... የህይወት
የባህሪ ... ውበት።

ጃዊሳ

የመጋቢት ዘፈን

አውሮፕላን መጣ እየገሰገሰ
በዘፈን አንደኛ ጥላሁን ገሰሰ

ይህን ስንኝ ከልጅነት ጀምሮ ሁሉም የሚያውቀው ለአወቁና ድንቁ ድምጻዊ በህዝብ የተሰጠ
የማሞገሻ ቃል ነው። ግን ለሴት ዘፋኝነት የተቀኘ አለ? ከሌለ :-

ናኘ ወደላይ ተሰረቀረቀ
ወጥቶ ወረደ ደሞ ቦረቀ
እሸሩሩ ድምጹ ልብ እየሰረቀ
የዘፋኝ ጉልላት አስቴር አወቀ

የተመቸ አንድ የቆየ ዘፈኗ ለጨዋታና ቀልድ ጥሩ መዝናኛ ሲሆን እንዲህ ስትል ትጫወተዋለች።

በሉ እንጂ

ምንድነው መጨነቅ በሆነው ባልሆነው
አስር ሞልቶ አያውቅም አለም ዘጠኝ ነው
በጨዋታ መሃል ፍቅርን መደበቅ ነው
ነገርም ሲመጣ ደጁን ማሳየት ነው

...በሉ እንጂ!

ሱፊን ግጥም አድርጎ ተከምከሞ ጸጉሩ
መልአክ መስሎ ታየኝ አይ ያለው ማማሩ!
ወደደኩሽ አለና ጠላሁሽ ቢለኝ
እኔስ መስሎኝ ነበር ሌላ የማይገኝ

...ወየው ጉድ!

እሞታለሁ ለፍቅር አድራሰሁኝ ሜዳ
እበራለሁ ለፍቅር ነይ ሲለኝ ማለዳ
ዘመኑ ምን አለኝ ዘመኑ ወርቅ ነው
ፍቅር ያለቀ እለት ጉዴ ነው ጉዴ ነው

...ጉዴ ነው!

አትሸበር ልቤ ለሆነ ላልሆነው
ስለሰው ስለሰው ቀድጄ ልልበሰው
እንዲህ አይደለም ወይ የነገር ምላሽ
ሲወዱት ያጠፋል አመለ ትንሽ
ለቅዱስ ዮሃንስ ይጠጣሉ ጠላ

እኔም በተራዬ ሰው ወድጄ ልጥላ
አሁን አለሁ ሲለኝ መች ዞር ብል
አሁን ደሞ ጣል ጣል ሲያደርገኝ

...ደግሞ ጠግቧል!

ጨዋታ መልካም ነው ባይከፋም
እንጫወት ዛሬ እድሜ ሞልቶ አይተርፍም
አረ እናንተ ሆይ ፍቅር አይገድልም ገሎ
ባይሆን ሂዱ ይላል ክዳንን አስጥሎ

... ወየው ጉድ!

አንድ ጉዳይ አለኝ የማማክራችሁ
ፍቅር የጠፋ እለት ያመኛል ባካችሁ
ወሬ እንዲይጀመር በፍቅር ሰው ሲሞት
እኔው በገዛ እጄ ልብ ልቤን አጣሁት

... ወየው ጉድ!

ጨዋታ መልካም ነው ቢከፋም ባይከፋም
እንጫወት ዛሬ እድሜ ሞልቶ አይተርፍም;;

(ዘፋኝ አስቴር አወቀ) ([audio](#))

Praise Song for the Day

by Elizabeth Alexander

A Poem for Barack Obama's Presidential Inauguration

Each day we go about our business,
walking past each other, catching each other's
eyes or not, about to speak or speaking.

All about us is noise. All about us is
noise and bramble, thorn and din, each
one of our ancestors on our tongues.

Someone is stitching up a hem, darning
a hole in a uniform, patching a tire,
repairing the things in need of repair.

Someone is trying to make music somewhere,
with a pair of wooden spoons on an oil drum,
with cello, boom box, harmonica, voice.

A woman and her son wait for the bus.
A farmer considers the changing sky.
A teacher says, *Take out your pencils. Begin.*

We encounter each other in words, words
spiny or smooth, whispered or declaimed,
words to consider, reconsider.

We cross dirt roads and highways that mark
the will of some one and then others, who said
I need to see what's on the other side.

I know there's something better down the road.
We need to find a place where we are safe.
We walk into that which we cannot yet see.

Say it plain: that many have died for this day.
Sing the names of the dead who brought us here,
who laid the train tracks, raised the bridges,

picked the cotton and the lettuce, built
brick by brick the glittering edifices
they would then keep clean and work inside of.

Praise song for struggle, praise song for the day.
Praise song for every hand-lettered sign,
the figuring-it-out at kitchen tables.

Some live by love *thy neighbor as thyself*,
others by *first do no harm or take no more
than you need*. What if the mightiest word is love?

Love beyond marital, filial, national,
love that casts a widening pool of light,
love with no need to pre-empt grievance.

In today's sharp sparkle, this winter air,
any thing can be made, any sentence begun.
On the brink, on the brim, on the cusp,

praise song for walking forward in that light.